

Яскравим прикладом наведеної концепції може бути історія впровадження iPad Apple на ринок Сполучених Штатів. Початково новий пристрій викликав дуже негативну реакцію споживачів [2], проте із плином часу було вдосконалено технологію планшета, розроблено відповідне та зручне програмне забезпечення, споживачі звикли до невеликого мобільного пристрою із сенсорною клавіатурою, iPad став звичним засобом роботи із інформацією, розвагами тощо. Всі ці фактори призвели до ринкового успіху початково невдалої розробки.

Література

1. Бутенко Н. В. Маркетинг : навчальний посібник [Електронний ресурс] / Н. В. Бутенко. — 2008. — Режим доступу : pidruchniki.ws/1584072040014/marketing/marketing_-_butenko_nv. — Дата останнього доступу: 13.06.13. — Назва з екрану.
2. История появления iPad [Электронный ресурс] // По материалам странички «История развития Apple». — 2013. — Режим доступа : <https://sites.google.com/site/kimtiriklama/ipad>. — Дата последнего доступа: 13.06.13. — Название с экрана.
3. Зозульов О. Економічні логіки маркетингових дій //Маркетинг в Україні. — 2012. — № 5 (74). — С. 57—61

Ольшанська О. В., к. е. н., доцент,
завідувач кафедри регіональної економіки
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

АГРОСОЦІАЛЬНЕ СИСТЕМОФОРМУВАННЯ ЯК НАУКОВИЙ ПІДХІД В ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ

Господарство країни має складну компонентно-функціональну структуру. Невід'ємним елементом його виступають агросоціальні системи різних типів. Методологічні засади дослідження останніх формуються сукупністю загальнонаукових підходів і категорій економічної, соціальної і екологічної науки, а методологічні основи аналізу — системою відповідних методів. Загальнонауковим підходом у проведенні наукових досліджень є системний, який включає єдність взаємодії природи, соціальних елементів суспіль-

ства та економіки в їх тісних взаємовідносинах. Інтеграція наукових знань при такому підході дозволяє отримати нові наукові результати, використання яких в практичній діяльності сприятиме більш повному вирішенню проблеми взаємодії природи й суспільства в широкому його розумінні, а також більш ефективному функціонуванню агросоціальних систем, які інтегрують природні, соціальні та економічні взаємозв'язки і залежності.

Агросоціальне системоформування, яке відбувається на базі використання земельних ресурсів, зокрема сільськогосподарських угідь як компонентів природи, здійснюється з урахуванням природних процесів, які функціонують за законами природи. Це позначається на відповідних видах сільськогосподарської діяльності — виробництві певної рослинної і тваринницької продукції, особливостях територіальної організації розселення населення та видах його трудової діяльності.

Другим складником зазначеного системоформування є соціальна компонента суспільства — населення й соціально-економічні процеси його життєдіяльності, які мають специфічні закони розвитку та стосуються соціальної та економічної поведінки людини й суспільства в цілому.

Третім складником агросоціального системоформування є економіка — закони, закономірності та принципи її розвитку. Економічною роллю аграрної і соціальної систем є ефективне виробництво продовольства та забезпечення на цій основі безпеки суспільства. Єдність функціонування природи, суспільства й економіки характеризується складною системою взаємодій і залежностей, вивчення яких вимагає застосування різноманітних підходів, методів та показників. Так, ефективність використання землі в процесі агросоціальної діяльності як природного компонента, слід оцінювати не лише як приватну справу підприємця щодо прибутковості економічної діяльності, а й неодмінно треба враховувати те, що вона виступає природним багатством суспільства й лише на певних умовах передається суб'єкту господарювання для прибуткової економічної діяльності. Однак ця діяльність не повинна призводити до зниження цінності землі та її продуктивності. Це вимагає складної системи оцінки раціонального землекористування та форм його організації з метою досягнення інтегрального ефекту для природи й суспільства.

Цілісність агросоціального системоформування вимагає оцінювання його й з позицій соціально-економічного розвитку регіонів. При цьому економічна складова, яка стосується прибуткового виробництва продовольства для населення й сировини для

промисловості, включає й соціальну складову як специфічну сферу трудової діяльності населення і сферу споживання. Технологія виробництва і споживча якість продовольства мають забезпечувати підвищення фізичних здатностей населення. Це стосується, насамперед, сільського населення, яке проживає й працює в сільській місцевості. Зазначений комплексний (інтегральний) підхід до дослідження агросоціального системоформування вимагає застосування різноманітних методологічних підходів і методичних прийомів та показників, які повною мірою характеризують формування і результативність функціонування агросоціальних систем різних типів.

Системна організація господарства розуміється як цілеспрямована науково обґрунтована діяльність щодо формування на базі комплексного всебічного аналізу взаємозв'язків і взаємодій компонентів природи, господарства, населення та інших чинників просторової відтворювальної соціально-економічної та екологічної системи. Кожна територія має певні особливості та відмінна від інших, що її оточують. Цими особливостями можуть бути специфічний природно-ресурсний потенціал, природно-господарські, розселенсько-виробничі, адміністративно-економічні та інші системи з певними ознаками. Системоутворюючим елементом тут є сукупність виробничих, соціальних, екологічних та інших зв'язків, що обумовлюють їх єдність та утворюють геосистему. Вона характеризується багатокомпонентністю, синтезом зв'язків і на цій основі — зростанням стійкості й ефективності функціонування. Базовим системоутворюючим елементом може виступати будь-який компонент природи, виробництва, інфраструктури тощо, формуючи єдину взаємодіючу територіально-господарську систему.

Зазначений підхід до територіальної організації господарства є новим напрямом структурної районології, який поглиблює та розвиває ідею спеціалізації і комплексного розвитку територій на базі системної організації господарства з урахуванням раціонального природокористування, господарської та суспільної організації життєдіяльності людей. Такий підхід є ефективним інструментом пізнання та практичної територіальної організації просторових структур, їх системної організації.

Література

1. Стронгина М. Л. Социальное развитие села. Поселенческий аспект. — М. : Агропромиздат, 1986. — С. 4.

2. *Фтомов Г. С., Великохатко А. Т., Вдовиченко Н. Х.* и др. Социально-экономические проблемы развития села (расселенческий аспект). — К.: Наук. думка, 1988. — 325 с.

3. *Ходаківський С. І.* Синергетичні засади розвитку агроекономічної системи. — Житомир, 2008. — 17 с.

УДК 339.138:65.012.12

Попко О. В., доцент, к.е.н., доцент кафедри маркетингу
Коваль С. І., старший викладач кафедри маркетингу
Національний університет водного господарства
та природокористування

УНІФІКАЦІЯ ВИМОГ ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПАРФУМЕРНО-КОСМЕТИЧНОГО РИНКУ УКРАЇНИ З НОРМАМИ ЄС

В європейському законодавстві у сфері технічного регулювання вже давно досконало розроблена політика усунення бар'єрів для вільного переміщення товарів, всебічно гармонізовані правила на ринку для продукції, забезпечуючи при цьому високий рівень захисту здоров'я людини.

У зв'язку з наявністю потенційних ризиків при застосуванні косметичної продукції для споживачів, обіг косметичної продукції у більшості розвинених країн світу регулюється законодавчими та нормативно-правовими актами. Зокрема, регулювання обігу косметичної продукції на території ЄС до липня 2013 року здійснювалося відповідно до Директиви Ради 76/768/ЄЕС від 27 липня 1976 року про наближення законодавства держав-членів стосовно косметичної продукції (EU Cosmetics Directive 76/768/ EEC). З 11 липня 2013 року Косметичну директиву замінив нормативний документ New EU Cosmetic Products Regulation (EC) №1223/2009. При цьому цей документ став актом прямої дії для всіх країн ЄС.

Відповідно до Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства ЄС, затвердженої Законом України від 18 березня 2004 року № 1629-IV Науково-технічним комітетом